

Psalm 111 (110) /wg BT wyd. 4/

¹ Alleluja.

Alef Z całego serca chcę chwalić Pana
Bet w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.
Gimel ² Wielkie są dzieła Pańskie,
Dalet mogą ich doświadczyć wszyscy, którzy je miłują.
He ³ Majestat i wspaniałość - to Jego działanie,
Waw a sprawiedliwość Jego przetrwa na zawsze.
Zain ⁴ Zapewnił pamięć swym cudom;
Chet Pan jest miłosierny i łaskawy.
Tet ⁵ Dał pokarm tym, którzy się Go boją;
Jod pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu.
Kaf ⁶ Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich,
Lamed oddając im posiadłości pogan.
Mem ⁷ Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość.
Nun Wszystkie przykazania Jego są trwałe,
Samek ⁸ ustalone na wieki, na zawsze,
Ain nadane ze słusznością i mocą.
Pe ⁹ Zesłał odkupienie swojemu ludowi,
Sade ustanowił na wieki swoje przymierze;
Kof a imię Jego jest święte i lęk wzbudza.
Resz ¹⁰ Bojaźń Pańska początkiem mądrości;
Szin wspaniała zapłata dla tych, co według niej postępują,
Taw a sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze.

Alleluja. Psalm 111 rozpoczyna się radosnym okrzykiem uwielbienia Boga, potwierdzonym wyznaniem psalmisty, że pragnie to czynić „z całego serca”. Do takiej modlitwy i my mamy się poczuć zaproszeni. Nazwy liter hebrajskiego alfabetu podane na marginesie tekstu sygnalizują, że ten psalm jest kompozycją „alfabetyczną” (*akrostych*), czyli w języku hebrajskim poszczególne stychy psalmu rozpoczynają się od kolejnych liter alfabetu. Kunsztowna kompozycja literacka podkreśla wystawianą wspaniałość Boga i Jego dzieł. Wspominanie dzieł Pańskich na przestrzeni dziejów to także wypróbowana droga zdobywania mądrości.

Wielkie są dzieła Pańskie. Psalmista zwraca uwagę na charakter tych dzieł, jak też podaje ich przykłady z historii Izraela: ustanowienie przymierza, dar przykazań, pokarm (na pustyni), dar ziemi.

Te dzieła objawiają Tego, który je czynił, dlatego to, co mówi się o nich, charakteryzuje przymioty samego Boga: Jego świętość, majestat i wspaniałość, wierność i sprawiedliwość, miłosierdzie i łaskawość, moc i mądrość.

Na wieki, na zawsze. Kilkakrotnie w psalmie podkreślona jest wierność i stałość Boga, i trwałość Jego dzieł (zob. ww.3b.4a.7b.8a.9b.10c). Człowiek, który tu na ziemi doświadcza swej kruchości i przemijalności, w Bogu znajduje oparcie i nadzieję, która wykracza poza doczesność. Kościół słowami tego psalmu uwielbia Boga w dziełach Nowego Przymierza, które w Chrystusie Panu jest przymierzem trwającym na wieki. Liturgia w rytmie dnia i roku wspomina i wystawia wielkie dzieła naszego odkupienia, a my z tego źródła czerpiemy życie i nadzieję.

Boże wszechmogący i miłosierny, przyjmij uwielbienie, które nieustannie wspólnota Kościoła zanoszą do Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv